

afholdes, som ikke har hjemmel i Finantsloven eller i en Tillægsbevillingslov, og den høitærede Finantsminister vil vist ikke tage os ilde op, at vi ere noget skynsge over denne Bestemmelse. Der i dette Tilfælde foreligger der nu en Lov, som kun skal gjælde for et Aar, og saa finder jeg af de øvrige anførte Grunde, at den maa betegnes som en Tillægsbevillingslov.

Tauber: Jeg havde ventet at faae Ordet paa et noget tidligere Tidspunkt af Forhandlingen, og hvad jeg har at sige, refererer sig derfor ikke til den senere Diskussion, men navnlig til, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), da han første Gang havde Ordet, hvorved han jo meldte sig fra det Mindretal, hvortil han har sluttet sig i Betænkningen. Det vil ses af Betænkningen — hvis jeg tør oplæse nogle Linier deraf — at det ærede Medlem i Forbindelse med de øvrige Medlemmer af Mindretallet der udtaler, at han maa i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Stilling og samme Mindretals Udtalelse ifjor, da Spørgsmaal var om at bevilge et Dyrtidstillæg paa Finantsloven, principalt modsætte sig nærværende Lovforslag, der vil foregribe Behandlingen af Lønningslovene. Det overraster mig ikke efter tidligere Erfaringer, at det ærede Medlem stiller sig saaledes, som han gjør, men jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at, naar vi nu høre ham principielt forsvare Lovforslagets Rante, staar det i fuldstændig Modstrid hermed og vidner kun om, at det ærede Medlem maa have forandret sit Standpunkt mellem den Tid, da han medunderskrev denne Betænkning, og nu. Det bliver naturligvis det ærede Medlems Sag, og det skal naturligvis staa ham fuldkommen frit for; vi Andre kunne være fuldkommen vel tjente med at undvære det ærede Medlems Assistance i denne Sag. Naar der nu til nærværende Lovforslag er stillet Vædringsforslag om at optage Telegrafbudene i Loven, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at disse Bestillingsmænd aldrig før have havt Dyrtidstillæg; det er første Gang, der er Tale om at give dem et Lønningstillæg, og jeg kan ikke tilbageholde, at det forekommer mig efter den Praxis, som almindelig følges, at være en noget eiendommelig Maade at fremkomme med et Forslag af denne Natur ved en Lov af den Art som den foreliggende. I alt Fald maatte der forud derfor gaa en Undersøgelse af Forholdet mellem disse Bestillingsmænds og andre ligestillede Bestillingsmænds Lønningsforhold og Virksomhed og om, hvorvidt deres Lønning ikke staa i passende Forhold til deres Virksomhed eller svarer til det Forhold, der finder Sted ved andre ligestillede Bestillingsmænds Løn-

ninger. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget — det ligger ganske udenfor denne Forhandling — og skal kun sige, at, naar Oplysninger om det nævnte Forhold ikke ere fremkomne, er det ikke min Skyld. Det Gæste, der foreligger derom, er en Opgjørelse om Telegrafbudenes Lønninger, der findes i Finantsudvalgets Betænkning for ifjor, men dette er ikke tilstrækkeligt; Afgjørelsen bør bero paa en Sammenstilling mellem f. Ex. Postbudenes og Telegrafbudenes Lønninger og deres Virksomhed. Jeg tror, at saadanne Undersøgelser ellers altid gaa forud for Forslag af denne Natur, og under alle Omstændigheder forekommer det mig ikke, at det her er Stedet at komme dermed, da der jo ikke er Tale om at give disse Bestillingsmænd en Fortsættelse af et tidligere høit Dyrtidstillæg, men om at give dem et helt nyt Lønningstillæg. Følgen af dette Forslags Bedtagelse vil i Virkeligheden være den, at vi her i dette Dieblit uden nogenformhelst Undersøgelse af Forholdene beslutte, ikke blot for det første Aar, men i Virkeligheden for Fremtiden, en Forhøjelse af Telegrafbudenes Løn med et vist Antal Procenter — hvormange det nu bliver i den endelige Lov, vide vi jo ikke, thi Lovens endelige Udseende kende vi endnu ikke. Jeg skal slet ikke udtale mig om, hvorvidt Telegrafbudenes Løn egentlig burde forhøjes eller ikke; til Bestyrkelse derved er der Intet anført fra den modsatte Side. Jeg er fuldstændig rede til at tilstaa disse ligesom andre Bestillingsmænd en Forhøjelse, naar de maatte have Krav derpaa i Forhold til deres Arbejde, men herom mangle vi enhver Undersøgelse, og naar en saadan ikke er gaaet forud, finder jeg det urigtigt at vedtage Tillæget, og fremdeles finder jeg det urigtigt at stille et saadant Forslag ved en Lov af denne Natur. Hvad selve Loven angaar, skal jeg ikke udtale mig videre om den. Som jeg nys bemærkede, betragter jeg ikke den Skikkelse, hvori den foreligger, som endelig; jeg antager, at, naar man fra Landsstingets Side trækker en forhøjet Bærel paa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), vil han ikke trække sig tilbage. (Afbrydelse af Berg). Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds følger jo det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), i alt Fald til en vis Grændse. Maa ske vil denne Sag ende i et Fællesudvalg, der jo er den nye Institution, der skal afgjøre den Slags Tvistmaal, og efter hvad vi have hørt fra anden Side, er man jo ikke tilbøjelig til at blive staaende ved den Affattelse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har foranlediget Thinget til at give Loven ved 2den Behandling, men det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg indtager med Genfynd til Sagen selv det Standpunkt, jeg allerede indtog